

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

38. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

22. ZÁŘÍ 2019

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„až půjde Petr okolo“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 28. srpna 2019
na nám. Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

**Svatý Vavřinec Ruiz
de Manila a 15 druhů**

Libor Rösner
- strana 4 -

Vlastnosti lásky (1)
Sv. Alfons z Liguori

- strana 7 -

Den Otce Pia
strávený ve zpovědnici

Teresio Bosco
- strana 9 -

Poklady, které získáváš
účastí na mši svaté

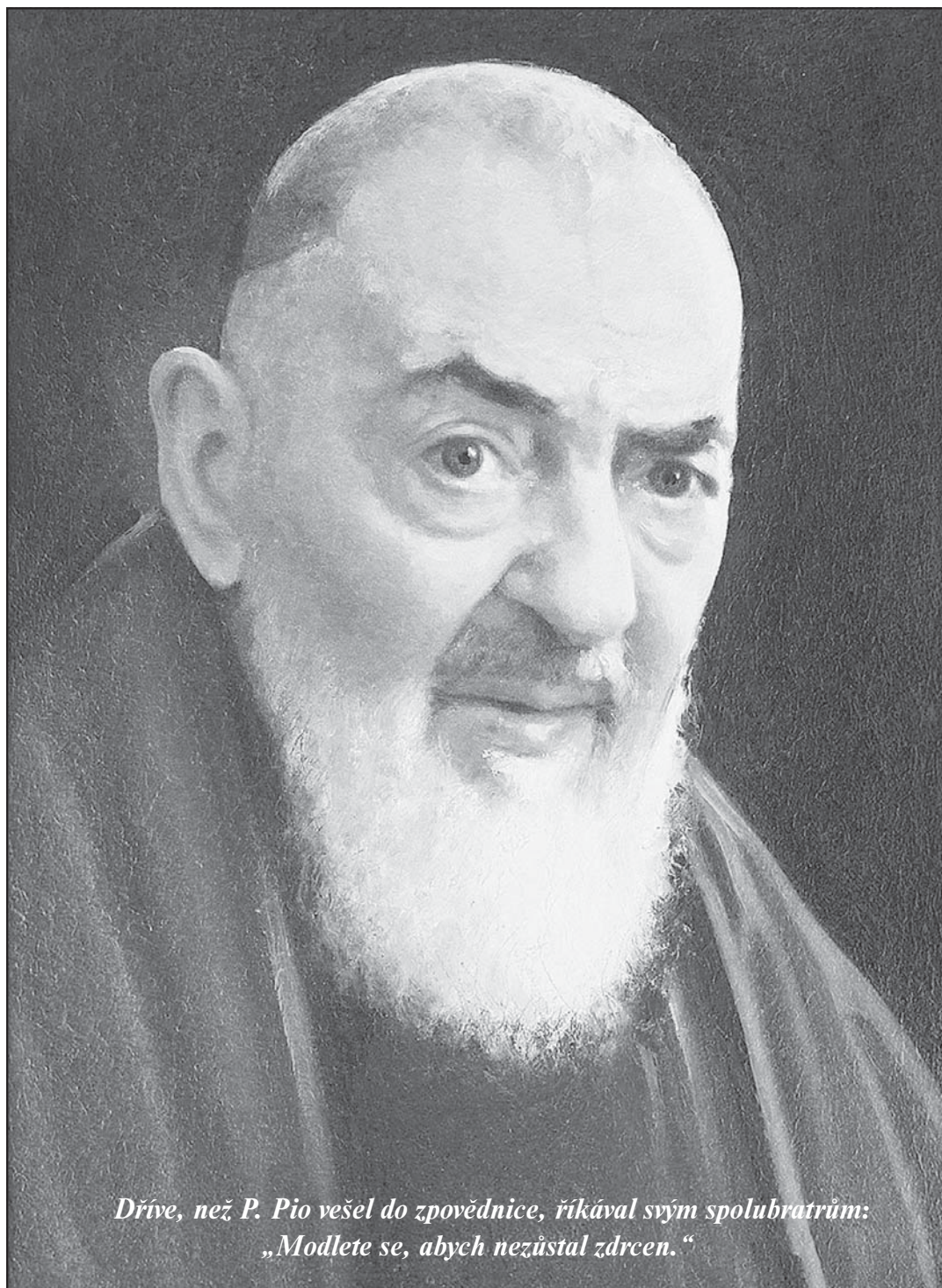
Tomáš Dominik
- strana 11 -

Svatováclavské putování
Prahou s Palladiem

země české
za pokoj a požehnání
Praze a české zemi
- strana 12 -

Program procesí
a zastavení při

Svatováclavském putování
Prahou dne 27. 9. 2019
- strana 13 -

*Dříve, než P. Pio vešel do zpovědnice, říkával svým spolubratrům:
„Modlete se, abych nezůstal zdrcen.“*

Vlastnosti lásky (1)

1. rozjímání

LÁSKA JE OHEŇ, KTERÝ ZAPALUJE SRDCE

Bůh ve Starém zákoně nařídil, aby byl na jeho oltáři neustále udržován oheň. „Na oltáři bude hořet trvale oheň, aniž uhasne.“ (Lv 6,12) Svätý Řehoř Veliký říká, že oltářem Boha jsou naše srdce, ve kterých si přeje, aby jeho láska vždy hořela; a proto se nebeský Otec nespokojil s tím, že nám daroval svého Syna, aby nás spasil svou smrtí, ale seslal nám také Ducha Svatého, který smí přebývat v našich duších, a tak v nich neustále udržovat oheň lásky.

Pán Ježíš sám říká, že přišel na svět, aby zapálil naše srdce tímto svatým ohněm, a že si nepřeje vidět nic jiného než jeho vzplanutí: „Přišel jsem vrhnout na zem oheň a jak bych si přál, aby už vzplanul.“ (Lk 12,49) Zapomněl tedy na bolest a nevděk, které snášel od lidí na zemi, a když vstoupil na nebe, seslal na nás Ducha Svatého. Ó nejmilejší Vykupiteli, ty nás tedy stejně miluješ nejen ve svém utrpení, ale i ve své nebeské slávě! Proto se také Duch Svatý zjevil v horní místnosti v podobě plamenů ohně: „Ukázaly se jim jazyky jakoby z ohně.“ (Sk 2,3) A proto nás Církev učí modlitbě: „Nechť nás Duch Svatý, prosíme, Pane, zapálí oním ohněm, jež Pán náš Ježíš Kristus seslal na zem a chtěl, aby mocně hořel.“ (Římský misál, sobota svatodušní)

Toto byl svatý oheň, který zapálil svatě, aby konali velké věci pro Boha, milovali své nepřátele, toužili být opovrhováni, zřekli se všech pozemských dober a objali radost i utrpení a smrt. Láska nemůže zůstat nečinná a nikdy neříká: „To stačí.“ Čím více toho koná duše, která miluje Boha, tím více po tom touží, aby ho potěšila a tím se mu více líbila. Tento svatý oheň je zapálen modlitbou: „Hořelo ve mně srdce, jak jsem na to stále myslel, oheň vzplanul.“ (Ž 39,4) Pokud si tedy přejeme hořet láskou k Bohu, milujme modlitbu; to je požehnaná pec, ve které je tento božský žár zapálen.

Modlitba:

Ó můj Bože, až doteď jsem pro Tebe nic neučinil, Ty, který jsi vykonal tak vel-

ké věci pro mě! Běda! Moje ochablost zasluhuje, abys mě „vyplivl z tvých úst“. Ó Duchu Svatý, prosím Tě, „zahřej, co je studené“⁽¹⁾, zachraň mě před touto ochablostí a rozžehni ve mně upřímnou touhu Tě potěšit. Nyní se zříkám všech svých světských radostí a raději si zvolím smrt, než se Ti odvděčit nejmenší urážkou. Ty ses zjevil v ohnivých jazycích; zasněvuji Ti proto svůj jazyk, aby Tě již nikdy neurážel. Ty jsi mi jej dal, ó můj Bože, abych Tě s ním chválil, a já jsem jej užíval k tomu, abych Tě urážel a ostatní naváděl, aby se také prohřešili. Lituji toho z celého svého srdce. Ó, pro lásku Ježíše Krista, který Tě během svého života svým jazykem velebil, daruj mi, abych také já od tohoto dne Tě mohl neustále chválit, často Tě vzývat o pomoc a mluvit o Tvé dobrotě a nekonečné lásce, kterou si zasluhuješ! Miluji Tě, mé nejvyšší dobro! Ó Maria, ty jsi snoubenkou Ducha Svatého, vypros mi tento svatý žár lásky!

2. rozjímání

LÁSKA JE SVĚTLO, KTERÉ OSVĚCUJE DUŠI

Jeden z největších následků Adamova hříchu, který se na nás přenesl, je zatemnění našeho rozumu žádostmi. Ó, jak ubohá je duše, která sobě dovolí být ovládnána jakoukoliv vášní! Vášně je jako opar, clona, která nám zabraňuje vidět pravdu. Jak může někdo utéct před zlem, když neví, co je zlo? Navíc, tato tma se stává temnější v návaznosti, jak naše hříchy rostou. Avšak Duch Svatý, který je nazýván „nejsvětější Světlo“ (*Lux beatissima*), nejen rozněcuje naše srdce, abychom ho milovali, ale také rozptyluje tuto temnotu a ukazuje nám marnost pozemských věcí, hodnotu věčných dober, důležitost spásy, cenu milosti, dobrotu Boží, nekonečnou lásku, kterou si zasluhuje a kterou nás miluje. „Člověk obdařený duší nepřijímá to, co pochází z Božího Ducha.“ (1 Kor 2,14) Člověk, který je proniknut pozemskými radostmi, zná jen málo tyto pravdy, a proto je nešťastný a miluje to, co by měl nenávidět, a nenávidí to, co by měl milovat. Svatá Marie Magdaléna de' Pazzi zvolala: „Nepoznaná láska! Láska ne-

milovaná!“ A sv. Terezie z Ávily řekla, že Bůh není milován, protože není poznán. Svätí tedy vždy hledali světlo u Boha: „Sešli své světlo“ (Ž 43,3), „můj Bůh ozařuje mou temnotu“ (Ž 18,29), „otevři mi oči“ (Ž 119,18). Ano, bez světla se pádu nevyhneme a ani Boha nenajdeme.

Modlitba:

Ó Svatý Duchu, věřím, že jsi pravý a jediný Bůh s Otcem i Synem. Klaním se Ti a vyznávám Tě jako Dárce všech světél, kterými jsi mi dal poznat zlo, které jsem spáchal a tím Tebe urazil. Dáváš mi také poznat povinnosti, které k Tobě mám. Děkuji Ti za ně všechny a lituji celým svým srdcem, že jsem je nekonal. Zasloužil jsem si, abys mě opustil v mé temnotě; ale vidím, že jsi mě neopustil. Neustávej, ó věčný Duchu, mě osvěcovat, abych poznával stále více Tvoji nekonečnou dobrotu; a dej mi sílu milovat Tě celým svým srdcem. Přidávej, prosím, milost za milostí, abych byl konečně přemožen a usiloval milovat jen Tebe. Miluji Tě, mé nejvyšší dobro, miluji Tě více než sebe. Toužím, abych byl zcela Tvůj, prosím, přijmi mě a nedopusť, abych se od Tebe kdy oddálil. Ó Maria, Matko moje, pomáhej mi vždy svou přímluvou!

3. rozjímání

LÁSKA JE PRAMEN, KTERÝ OBČERSTVUJE DUŠI

Láska je také živý pramen: „Zdroj živý, oheň, láska v ní.“⁽²⁾ Náš Vykupitel řekl samaršské ženě: „Kdo bude pít vodu, kterou mu dám, už nikdy žíznit nebude.“ (Jan 4,14) Láska je voda, která naši žízeň naplňuje. Ten, kdo miluje Boha opravdu celým svým srdcem, nehledá ani netouží po ničem jiném, protože v Bohu nachází veškeré dobro. Naplněn Bohem proto často radostně zvolá: „Můj Bůh, mé všechno!“ Můj Bože, Ty jsi mé veškeré dobro.

Ale Bůh sám si stěžuje, že mnoho duší hledá útěchu v marných potěšeních od stvoření a opouští jeho, který je nejvyšší dobro a zdroj veškeré radosti: „Opustili mě, mne, pramen vody živé, a vyhloubili si cisterny, rozpukané cisterny, jež vodu neudrží.“ (Jer 2,13) Proto ten, kdo věří v Ježíše Krista a miluje ho, bude obdařen tolika milostmi, že z jeho srdce (tedy srdce, které chce) bude vyvěrat

mnoho pramenů svatých ctností, které budou nejenom chránit jeho vlastní život, ale budou oživovat i druhé. A tato voda byl Duch Svátý, podstata lásky, kterého Ježíš Kristus slíbil seslat po svém nanebevstoupení: „Z jeho nitra potečou řeky živé vody. On mluvil o Duchu, jehož mají přijmout ti, kdo v něho uvěřili; Duch tam totiž ještě nebyl, protože Ježíš dosud nebyl oslaven.“ (Jan 7,38-39)

Klíčem, který otvírá tyto požehnané prameny vody, je modlitba, která obsahuje pro nás každé dobro, jak bylo slíbeno: „Proste, a dostanete.“ (Jan 16,24) Ten, kdo se modlí, obdrží vše, co žádá. Bůh touží dát nám své milosti, ale přeje si, abychom si o ně řekli modlitbou.

Modlitba:

„Pane, dej mi tu vodu.“ (Jan 4,15) Ó můj Ježíši, spolu se samařskou ženou Tě prosím, dej mi tuto vodu Tvé lásky, která mi dovolí zapomenout na zemi, abych mohl žít jen pro Tebe, ó laskavý a věčný Bože. „Vyprahlé srdce zvlaž.“⁽³⁾ Má duše je suchá země, která neplodí nic jiného než semena a hloží hříchu. Ach, Ty ji zavlažuješ svou milostí, aby mohla přinést ovoce Tvé slávy, a před smrtí mě vysvobuješ z tohoto světa. Ó prameni živé vody, ó nejvyšší dobro, kolikrát jsem Tě opustil pro louže tohoto světa, které mě oddělily od Tvé lásky! Ach, kéž bych zemřel předtím, než jsem Tě urazil. Avšak od nynějška budu hledat jen Tebe, ó můj Bože. Pomáhej mi a dej, abych Ti byl věrný. Maria, moje naděje, vždy buď mou ochranou!

4. rozjímání

LÁSKA JE ROSA, KTERÁ ZÚRODŇUJE DUŠI

Proto nás Církev svatá učí se modlit: „Vlité Ducha Svatého, Pane, nechť srdce naše očistí a nejnítěnějším skropením své rosou zúrodní.“⁽⁴⁾ Láska zúrodnuje dobré touhy, svaté úmysly a dobrá díla naší duše: ty jsou květy a ovocem, které milostí Ducha Svatého rostou. Láska je nazvána rosou také proto, že ochlazuje srdce od vášně a pokušení. Proto je Duch Svátý nazván také tím, kdo ochlazuje teplo: „V záru ulehčení, sladké ochlazení.“⁽⁵⁾ Tato rosa sestupuje do našich srdcí v čase modlitby. Čtvrt hodina modlitby stačí k tomu, aby se utišily všechny vášně ne-

návisti nebo nezřízené lásky, jakkoliv silné mohou být. „Zavedl mě do vinného sklepa a korouhev nade mnou vztyčuje – lásku.“ (Pís 2,4) Modlitba je tímto sklípkem, kde vévodí láska, abychom milovali své bližní jako sebe a Boha nade všechno. Ten, kdo miluje Boha, miluje modlitbu, a ten, kdo nemiluje modlitbu, zjistí, že své vášně nepřemůže.

Modlitba:

Ó Svátý a Božský Duchu, již nebudu žít pro sebe, ale všechny mé dny, které zbývají v mém životě, strávím, abych Tě miloval a těšil. Proto Tě prosím, uděl mi milost modlitby. Sestup do mého srdce a uč mě modlit se, jak bych měl. Daruj mi sílu, abych nepřestal pro únavu v čase vyprahlosti. A daruj mi ducha modlitby, což je milost neustálé modlitby k Tobě a užívání těch modliteb, které jsou nejdražší tvému Nejsvětějšímu Srdci. Byl jsem ztracen pro své hříchy, ale poznávám z veškeré dobroty, kterou jsem od Tebe obdržel, že si přeješ, abych byl spasen a stal se svatým. Toužím stát se svatým, abych Tě potěšil a abych mohl milovat Tvou nekonečnou dobrotu stále více. Miluji Tě, ó mé nejvyšší dobro, má láska, mé všechno – a protože Tě miluji, zcela se Ti dávám. Ó Maria, moje naděje, ochraňuj mě!

5. rozjímání

LÁSKA JE LIBÝ POKOJ, KTERÝ OSVĚŽUJE DUŠI

Láska se také nazývá „v práci libý pokoj, v pláči útěcha“⁽⁶⁾. Láska je libý pokoj, který osvěžuje, protože hlavním posláním lásky je sjednotit vůli milujícího s tím, kdo je milován. Duši, která miluje Boha, v každé urážce, kterou podstupuje, v každé bolesti, kterou snáší, v každé ztrátě, která nastane, je dostatečnou útěchou vědomí, že je to vůle milujícího, aby takto trpěla. Nachází pokoj ve všech zkouškách skrze jednoduchá slova: to je vůle mého Boha. Toto je pokoj, který překonává všechna smyslová potěšení: „Boží pokoj, jenž přesahuje veškeré chápání.“ (Flp 4,7) Svatá Marie Magdalena de' Pazzi byla obyčejnými slovy „vůle Boží“ vždy naplněna radostí.

V tomto životě každý musí nést svůj kříž. Ale sv. Terezie z Ávilky říká, že kříž je těžký tomu, kdo ho táhne, ne tomu, kdo ho objímá. Proto náš Pán ví, jak udeřit

a jak léčit: „On raní, pak ovazuje ránu.“ (Job 5,18) Duch Svátý svou sladkou přítomností učiní i ponížení a muka sladkými a příjemnými: „Ano, Otče, tak se ti zlíbilo.“ (Mt 11,26) Proto bychom měli ve všech protivenstvích, která na nás přijdou, říci: „Staň se, Bože, neboť tak se ti to zalíbilo.“ A když na nás dopadá strach z jakéhokoliv dočasného zla, vždy řekněme: „Učiň, Bože, co chceš, přijímám tedy všechno.“ A takto je velmi dobré obětovat sám sebe neustále během dne Bohu. Tak konala i sv. Terezie.

Modlitba:

Ó můj Bože, jak často jsem se vzpíral Tvé vůli a opovrhoval jí, jen abych konal vůli svou! Lituji tohoto zla více než jakéhokoliv jiného zla. Ó Pane, od tohoto dne Tě chci milovat celým svým srdcem: „Mluv, Bože, neboť tvůj služebník poslouchá.“ (srov. 1 Sam 3,10). Řekni, co chceš, abych učinil, a já to učiním vše. Tvá vůle bude mé jediné přání, má jediná láska. Ó Duchu Svátý, pomoz mé slabosti. Ty jsi dobro, jak mohu milovat někoho jiného než Tebe? Ach, přitahuješ všechny mé city k sobě sladkostí své svaté lásky. Zříkám se všeho a odevzdávám se zcela Tobě. Přijmi mě, prosím, a pomáhej mi. Ó Maria, má Matko, důvěřuji Ti!

(Pokračování)

Zdroj: *The complete ascetical works of St. Alphonsus. Vol. VI. - The Holy Eucharist. New York : Benziger, 1887.*

Str. 479-487.

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ *Fove quod est frigidum* - latinský text sekvence *Veni Sancte Spiritus*. [pozn. překl.]

⁽²⁾ *Fons vivus, ignis, caritas* - latinský text hymnu *Veni Creator Spiritus*. [pozn. překl.]

⁽³⁾ *Riga quod est aridum* - latinský text sekvence *Veni Sancte Spiritus*. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ *Sancti Spiritus corda nostra mundet infusio, et sul roris intima aspersione foecudet* - latinský text modlitby po přijímání na Boží hod svatodušní. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ *In aestu temperies, dulce refrigerium* - latinský text sekvence *Veni Sancte Spiritus*. [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ *In labore requies, in fletu solatium* - latinský text sekvence *Veni Sancte Spiritus*. [pozn. překl.]

PRO DĚTI OD 6 LET

O NAŠÍ MILÉ PANÍ • DĚDICTVÍ MARIÁNSKÝCH LEGEND A POHÁDEK
 Tomáš Vondrovic • Ilustrace Markéta Vydrová

Autor zve čtenáře do dávných i nepříliš vzdálených časů a nabízí poutavé mariánské legendy a pohádky. Příběhy jsou plné poezie, napětí i překvapení a také nás zavedou na různá místa s mariánskou tradicí v Čechách i na Moravě. Dočteme se o příběhu Palladia země české, o prameni v Klokotech, o Tatarech pod Hostýnem, o „Panence Skákavé“ – a hlavně o tom, že na starosti všedního dne nikdy nejsme sami. Kniha je určena pro děti od 6 let.

Stanislav Juhaňák - TRITON

Váz., 185x185 mm, křídový papír, 132 stran, 239 Kč

ODVÁŽNÉ ROZHODNUTÍ • VÝPRAVY DO DOBY JEŽÍŠOVY 5
 Maria Grace Dateno FSP • Z angličtiny přeložila Zuzana Rebcová • Ilustrace Paul Cunningham

Série příběhů pro děti ve věku 6–9 let. Tři děti žijící v současnosti zažívají velká dobrodružství pokaždé, když se dostanou do Ježíšovy doby. K tomu nedochází náhodně, ale děje se tak vždy, když řeší nějaký „problém“. V pátem díle děti opět touží stůj co stůj dostat se do doby, kdy žil Ježíš, aby se s ním mohly setkat. A znovu se jim to podaří – jenže tentokrát je něco jinak! Tváří v tvář nečekanému zvratu událostí udělá jedno z dětí riskantní rozhodnutí, které může ohrozit jejich výpravu... Najde Caleb odvalu, kterou potřebuje k tomu, aby pomohl svému mladšímu bráškovi? A vrátí se tentokrát všichni v pořádku domů?

Paulinky • Brož., 140x210 mm, 88 stran, 99 Kč

ODHALENÍ ZA ÚSVITU • VÝPRAVY DO DOBY JEŽÍŠOVY 6
 Maria Grace Dateno FSP • Z angličtiny přeložila Zuzana Rebcová • Ilustrace Paul Cunningham

Závěrečný díl série příběhů pro děti ve věku 6–9 let. V něm se sourozenci opět vrátí do časů Ježíšových, konkrétně do města plného vojáků a děsivé temnoty, kde se stalo něco strašného... Přišli snad i tentokrát příliš pozdě na to, aby se setkali s Ježíšem?

Paulinky • Brož., 140x210 mm, 88 stran, 99 Kč

POVZBUZENÍ PRO DUŠI

SNY PRO DUŠI
 Bruno Ferrero • Z italského přeložila Veronika Matiašková • Odpovědný redaktor Martin Bedřich

Soubor krátkých duchovních příběhů a zamyšlení známého salesiánského autora nabízí nové podněty pro osobní rozjímání, společnou četbu nebo jen pro chvíle, kdy potřebujeme potěšit a povzbudit. Moudrost a laskavost každého z povídání ocení všichni, kteří hledají dotek vlídného duchovního poučení a posily.

Portál, s. r. o. • Brož., 115x190 mm, křídový papír, 88 stran, 149 Kč

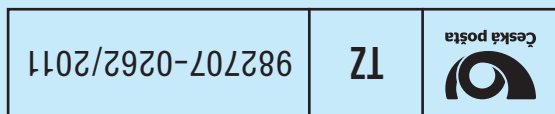
KÁPĚZETKA DUCHOVNÍCH VITAMÍNŮ PRO ŽENY A MANŽELKY V KAŽDODENNÍM BOJI
 Kateřina Štastná

Když se ti zdá život příliš těžký, když se věci nedějí tak, jak by sis představovala, když cítíš zklamání, bezmoc, nevděk, smutek a možná také sebelitost, když se cítíš opuštěná a na všechno sama, svěť to všechno Pánu. Vlož svou ruku do jeho a přestaneš se topit. Budeš spolu s ním kráčet po hladině. Pomoci ti může tato knížička duchovních vitamínů. Otevři a čti.

Cesta • Brož., A6, křídový papír, 56 stran, 89 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1